

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Enchiridion Sev Manuale Episcoporum Pro Decretis in
Visitatione, & Synodo, de quacumque re condendis.**

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1650

3 De exemptorum priuilegijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9534

Sequitur aliud dubium super prædicta Constitutione exortum, cum sua declaratione.

IN Constitutione de Conseruatoribus, edita à Sanct. mem. Gregorio Decimoquinto, ex sententia Sacræ Congregationis Concilij intra cetera statutum est, ut coram Conseruatoribus Regulares conueniri quidē, aut trahi debeant, sed alios conuenire, aut trahere non possint, ita ut memorati Conseruatores in causis, in quibus Regulares, & alij actores fuerint, nullam prorsus iurisdictionem habeant, sed in ijs tantum, in quibus rei extiterint.

Dubitatur nunc, An per hæc verba sublata sit facultas, quam habent Conseruatores defendendi Regulares, & alios à manifestis iniurijs, & violentijs, quæ illis de facto inferuntur, dum à suis possessionibus deiciuntur, & proprijs bonis uti, ac frui impediuntur.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretū censuit, eiusmodi verbis minime sublata fuisse facultatem, quam habent Conseruatores defendendi Regulares à manifestis iniurijs, ac violentijs; dummodo obseruent formam præscriptam Constitutionibus Innocentijs Quarti, & Bonifacij Octauij relatis in c. 1. & fin. de offic. deleg. in 6.

C. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

I I I.

De exemptorum priuilegijs circa animarum curam, & Sacramentorum administrationem, Sanctimonialium Monasteria, & prædicationem Verbi Dei.

GREGORIVS XV.

Anno 1622. 5. Febr.

SANÈ Tridentina Synodi decretis prouidè cautum est, nullum Presbyterum, etiam Regularem, posse Confessiones sæculari, etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs Idoneus iudicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat.

Necnon ut in monasterijs, seu domibus viro- rum, seu mulierum, quibus imminet animarum cura personarum sæcularium, præter eas, quæ sunt de illorum Monasteriorum, seu locorum familia personæ, tam regulares, quam sæculares eiusmodi curam exercentes, subint immediate in ijs, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, iurisdictioni, uisitationi, & correctioni Episcopi,

in cuius diocesi sunt sita. Itemque ut Episcopi vniuersi sub obestatione Diuini iudicij, & in terminatione maledictionis aternæ in omnibus Monasterijs sibi subiectis Ordinaria, in alijs verò Sedis Apostolicæ auctoritate clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi iniurata est, conseruari maximè procurent; inobedientes, atque contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas, quacumque appellatione postposita, compescentes.

Atque ut regulares in Ecclesijs suorum Ordinum prædicare volentes, se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Ecclesijs verò, quæ suorum Ordinū nō sunt, nullo modo prædicare possint sine Episcopi licentia; contradicente autem Episcopo, nulli, etiam in suorum Ordinum Ecclesijs prædicare præsumant.

Verum quia experientia compertum est, Ecclesiastici regimini ratione postulare, vel decretis eiusmodi aliquid adiungatur: matura deliberatione nostra, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuo valitura Cōstitutione decernimus statuimus, & declaramus, ut deinceps tam regulares, quam sæculares, quomodolibet exempti, siue animarum curam personarum sæcularium Monasterijs, seu domibus regularibus, aut quibusuis alijs Ecclesijs, vel beneficijs, siue regularibus, siue sæcularibus incumbētem exercent; siue aliàs Ecclesiastica Sacramenta, aut vnum ex illis ministrēt præiura Episcopi licentia, & approbatione; siue quoquomodo in dictæ curæ exercitio, aut in eorumdem Sacramentorum, vel alicuius ex illis administratione de facto absque vlla auctoritate se ingerant: in his, quæ eiusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ iurisdictioni, uisitationi, & correctioni diocæsani Episcopi, tanquam Sedis Apostolicæ delegati, plenè in omnibus subiiciantur. Ad hæc tam regulares, quam sæculares huiusmodi nullis priuilegijs, aut exemptionibus tueri se possint, quominus, si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorū administrationē Monasteriorum Monialium, etiam Regularibus subiectarum, ab Episcopo loci similiter tanquam ad hoc Sedis Apostolicæ delegato, quoties, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant.

Confessores verò, siue sæculares quomodocumque exempti, tam ordinarij, quam extraordinarij, ad Confessiones monialium, etiam regularibus subiectarū, audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo diocæsano idonei iudicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. Sed & Administrantes bo-

res bona ad eiusdem Monasteria Sanctimonialium, ut præfertur, etiam regularibus subiectarum, pertinentia, siue regulares extiterint, siue seculares, quomodolibet exempti, Episcopo loci, adhibitis etiam Superioribus regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur, ad idque iuris remedijs cogi, & compelli queant. Liceatque Episcopo, ex rationabili causa Superiores regulares admonere, ut eiusmodi Confessores, atque Administratores amoveant, iisque Superioribus id facere detraherentibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi quoties, & quando opus esse iudicaverit. Ac similiter possit Episcopus, una cum superioribus regularibus, quarumcumque Abbatissarum, Priorissarum, Præfatarum, vel Præpositarum eorundem Monasteriorum, quocumque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere; absque vlla tam en ipsorum monasteriorum impensa.

Ac demum habeat Episcopus, tamquam dictæ Sedis delegatus, auctoritatem coercendi, ac puniendi quoscumque exemptos tam seculares, quam regulares, qui in alienis Ecclesijs, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesijs suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumserit. Ita ut Episcopi in superscriptis casibus, in prænomatas personas, in præmissis omnibus, & singulis, aut circa ea quoquo modo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra visitationem, per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas, ut eiusdem Sedis delegati, procedere, omnemque iurisdictionem exercere liberè, & licitè valeant.

I V.

Subsequuntur aliquot dubia super prædicta Constitutione exorta.

- 1 **D**ubitatur: An liceat Episcopis visitare Altaria regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, aut loca, ubi in iisdem Ecclesijs alleluatur sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi audiuntur Confessiones personarum secularium?
- 2 An Episcopi possint Regularibus præferre, ut certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alijs illorum privilegia restringere, ac moderari in sacramentis administrandis?
- 3 An facultas Episcopis per Constitutionem *Barth. Gau. Pars Secunda,*

attributa in exemptos tam seculares, quam regulares intelligatur etiam tributa in personas nullius diocesis?

- 4 An eadem facultas competat inferioribus Prælati proprium territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.
- 5 An per eandem Constitutionem in illis verbis, possit Episcopus una cum superioribus regularibus quarumcumque Abbatissarum, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere; ius Abbatissas confirmandi Episcopis attributum censeatur.
- 6 An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?
- 7 An superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicatione non electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus sanctimonialium sibi subiectarum audiendis?
- 8 An Confessiones, quas audiunt superiores Regulares electi, seu deputati, vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ Bullæ, non obrenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, necne?
- 9 An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum secularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum.
- 10 An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium unius Monasterij ab Episcopo approbatus, Confessiones Monialium alterius Monasterij audire possit?
- 11 An Confessores Regulares extraordinarij semel ad Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro una vice infra annum ad præscriptum sacri Concilij Tridentini, possint, virtute dictæ approbationis, pluries tanquam Confessores extraordinarij, earundem Confessiones audire absque nova Episcopi licentia?
- 12 Cum in eadem Constitutione statutum sit, ut liceat Episcopo ex rationabili causa superiores Regulares admonere, ut amoveant Confessores Monialium, atque Administratores bonorum ad earundem Monialium Monasteria pertinentium; iisque Superioribus id facere detraherentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi quoties, & quando opus esse iudicaverit: An eiusmodi causam Episcopus superioribus Regularibus significare teneatur.
- 13 An eadem Constitutio qua parte supponit Episcopi iurisdictioni Regulare delinquentes circa personas degentes intra septa